

Τρίτη 25 Νοεμβρίου 2025

Αιχμηρή πολιτική σάτιρα

ΑΠΟ [ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΑΤΣΟΥΛΗΣ*](#) Τρίτη 25 Νοεμβρίου 2025

Nova Melancholia, OOPS!. Σκηνοθεσία: Βασίλης Νούλας. Χώρος: Μενάνδρου 54 (M54).

Η Ομάδα **Nova Melancholia** των Βασίλη Νούλα και Κώστα Τζημούλη δημιουργεί μια αιχμηρή πολιτική σάτιρα με στοιχεία μεταμοντέρνας επιθεώρησης, χρησιμοποιώντας ως βάση κείμενα του γνωστού Ρώσου συγγραφέα **Δανιήλ Χαρμς**, διασκευασμένα έτσι ώστε να αφορούν στη σύγχρονη ελληνική και παγκόσμια πραγματικότητα από τον και σκηνοθέτη της περφόρμανς **Βασίλη Νούλα**.

Τέσσερις ταλαντούχοι περφόρμερ φέρνουν επί σκηνής με ανατρεπτικό τρόπο σύντομες ιστορίες, προσαρμοσμένες σε σύγχρονες καταστάσεις και επώνυμα πολιτικά πρόσωπα

της διεθνούς σκηνής. Το υπόγειο χιούμορ των ιστοριών δημιουργεί φαρσικά επί σκηνής δρώμενα που με πλείστες μετωνυμίες και μεταφορές καθιστά κυριολεκτικά μπουρλέσκ όχι τα πρόσωπα που προβάλλονται στις οθόνες από παλιές αμερικανικές ταινίες με Σαρλώ ή Χοντρό-Λιγνό, αλλά τους σύγχρονους πολιτικούς ηγέτες της υφηλίου.

Έτσι, οι κλεισμένες σε ένα σπίτι γριές που υφίστανται κακοποίηση, έως κατακρεούργηση, από τη μία εξ αυτών με το όνομα Τραμπ, έχουν ονόματα άλλων πολιτικών αρχηγών. Αλλά και οι επτά κυνηγοί που ξεκινούν ομαδικά για κυνήγι, αλλά επιστρέφουν μόνον οι τέσσερις, είναι επιδέξιοι αρχηγοί κρατών, ενώ οι τρεις που δεν επέστρεψαν ποτέ φέρουν ονόματα όπως Ζελένσκι, Κυριάκος και Μακρόν... Άλλοτε πάλι (ως αναφορά στον καθαρό Σηκουάνα επί Ολυμπιακών Αγώνων) ένας Μακρόν πέφτει για κολύμπι στο ποτάμι, αλλά, ο ταλαίπωρος, πνίγεται. Πούτιν, Νετανιάχου ή Ερντογάν δεν λείπουν βέβαια από τις διάφορες ιστορίες, αποτελώντας ήρωές τους για τα δικά τους ανδραγαθήματα.

Κάθε φορά, ένα μικρό επεισόδιο της πραγματικότητας ενός από τους ηγέτες γίνεται η αφορμή για να ενταχθεί σε κάποια ιστορία του Χαρμς και να λάβει νέες διαστάσεις. Και κάθε φορά θα ακούγεται ένα «Ουπς», ως επιφώνημα του μη αναμενόμενου, του λανθασμένα επαναλαμβανόμενου, του με αδιαφορία αντιμετωπιζόμενου συμβάντος. Ένα ουπς για αποτυχημένες συνομιλίες ηγετών, ένα ουπς για έναν πόλεμο που προέκυψε, ένα ουπς για ένα οικονομικό ή άλλο σκάνδαλο, ένα ουπς για μια γενοκτονία, ένα ουπς για μια προειδοποίηση πολεμικής σύρραξης εκ μέρους «προθύμων».

Μια άλλη πάλι ιστορία αφορά έναν συνηθισμένο άνθρωπο ονόματι Κυριάκο, ο οποίος κάθε φορά που βγαίνει από το σπίτι του τρώει ένα τούβλο σε διάφορα σημεία του κεφαλιού του. Και κάθε φορά πηγαίνει σε κοντινό φαρμακείο, βάζει ένα τσιρότο στο τραυματισμένο σημείο, και είναι τόσα τα τσιρότα πλέον που ούτε στο ίδιο του το «σπίτι» δεν τον αναγνωρίζουν, πετώντας τον έξω. Ουπς, μήπως θα μπορούσε κάτι τέτοιο να συμβεί εξ αιτίας των τόσων τσιρότων που καλύπτουν αδέξια τα σκάνδαλα μιας κυβέρνησης ενός άλλου Κυριάκου;

Οι απλές, με ανοικτές τις σημασίες τους, ιστορίες του Χαρμς αποκτούν στην παράσταση νέες νοηματοδοτήσεις, εύστοχες συνδηλώσεις, ευφυείς αναλογίες, οι οποίες αναδιπλασιάζονται τόσο με τις δράσεις των προσώπων όσο και με το περιεχόμενο των εναλλασσόμενων ζωγραφιστών πανώ που τρέχουν κατά τη διάρκεια των ιστοριών. Γάντια του μποξ στην εικόνα, γρονθοκοπήματα μέχρι τελικής πτώσεως μεταξύ των περφόρμερ, ως μια μεταφορά των διπλωματικών μαχών των ηγετών του κόσμου. Όπλα στα πανώ, σώματα των ηθοποιών που γίνονται προεκτάσεις τους, ως σχόλιο στην οπλοφορία, στις δολοφονίες, στους πολέμους. Και ταυτόχρονα, οι περφόρμερ έχουν πάντα κολλημένα στο πρόσωπο μάτια ή/και στόματα που τους δίνουν νέες εκφράσεις, ενώ άλλοτε φέρουν ολόκληρες γήινες σφαίρες ή τούβλα ως παράξενες μάσκες, που όμως αντιστοιχούν στην εκάστοτε ιστορία.

Ο εικαστικός και συνδιοργανωτής της περφόρμανς **Κώστας Τζημούλης**, με τα σκηνικά πανώ, τα κοστούμια και τις «μάσκες» δημιουργεί ένα παράλληλο, εξίσου σουρεαλιστικό με τις ιστορίες σύμπαν, ανάγοντας τη «φτωχή» τέχνη του σε απείρως πολύτιμη.

Οι τέσσερις περφόρμερ ανέδειξαν με τον καλύτερο τρόπο την όλη σύλληψη των δύο δημιουργών: άψογη κίνηση, ευλυγισία και συγχρονισμός, σωστή άρθρωση παρά το εμπόδιο των масκών, ωραίες φωνές που συνόδευαν τα προηχογραφημένα τραγούδια. Εύσημα ανήκουν στην έμπειρη πλέον, εκφραστικότετη στο πρόσωπο και στο σώμα **Δέσποινα Χατζηπαυλίδου**, στον αεικίνητο μεταμοντέρνο κλόουν ,ε τα απολαυστικά ελληνικά του **Pierre Magendie**, στην ευκίνητη **Χριστίνα Καραγιάννη** και στον νεότερο, πλήρως ενταγμένο στην ομάδα και με ωραία σκηνική παρουσία, **Σταύρο Καραμπάτσο**.

Ο **Βασίλης Νούλας**, ως σκηνοθέτης, και η πάντα πρωτοποριακή βραβευμένη Ομάδα του **Nova Melancholia** καταθέτουν για ακόμα μια φορά μια ουσιαστικά πολιτικοποιημένη περφόρμανς, με το υπόγειο χιούμορ, την ανατρεπτική δομή, το καίριο αποτέλεσμα, καταγγέλλοντας κάθε αδιάφορο «ουπς» μπρος στον παραλογισμό του σύγχρονου κόσμου και των ηγετών-ανδρείκελων που τον κυβερνούν.

Χρέη βοηθού σκηνοθέτη ανέλαβε η σταθερή συνεργάτις της Ομάδας **Ελισάβετ Ξανθοπούλου**.

Οι φωτογραφίες είναι της **Μαρίας Τούλτσα**.

*Ο **Δημήτρης Τσατσούλης** είναι Ομότιμος Καθηγητής Σημειωτικής του Θεάτρου και Θεωρίας της Επιτέλεσης Παν/μίου Πατρών.

Πρόσφατο βιβλίο του:

Θεόδωρος Τερζόπουλος – Ο Σκηνοθέτης στο Μεταίχμιο, Εκδόσεις 24γράμματα, 2024.